

Kié lesz az idegenforgalmi adó?

TURIZMUS Az önkormányzatok nem szívesen mondanának le a bevételeikről

Addig aligha fog megszületni az új turizmustörvény, amíg nem dől el, hogyan oszlik majd meg az idegenforgalmi adó a TDM szervezetek és az önkormányzatok között.

Vég Márton

Továbbra is egyre újabb és újabb lehetséges időpontok hangzanak el azzal kapcsolatban, hogy a parlament mikor fogadhatja el az új turizmustörvényt. A Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) eredetileg legkésőbb 2011 második felére ígérte a jogszabály megalkotását, de például az egyéni és helyi érdekek nem esnek mindig egybe a regionális érdekekkel, így ki zárható, hogy minden pontjával maradéktalanul egyetért majd a szakma. A fő konfliktusforrás természetesen a finanszírozás. Meghatároznák ugyanis, mire lehet fordítani az idegenforgalmi adót (ifa), szabályoznák a turisztikai desztinációmenedzsmentet (TDM), és kategorizálnák a szolgáltatásokat. Persze aligha oldódik meg minden kérdés, ha az ifa megoszlik a TDM-ek és az önkormányzatok között.

Tekintettel a TDM-ek szerepe az idegenforgalmi adó feladataira, nem tartjuk megnyugtatónak, hogy a költségvetési támogatást nem normatív alapon határozzák meg, hanem az az éves állami költségvetés függvénye. Kevésnek tartjuk továbbá a helyi és a régiós TDM-ek részére a helyi idegenforgalmi adó összegéhez igazodó költségvetési hozzájárulás 10-15 százalékát biztosító hozzájárulást – közölte a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége (MSZÉSZ). A szervezet attól tart, hogy ha a törvény nem rendel elegendő forrást a térségi TDM-ek részére, azok előbb-utóbb működésüképtelenek lesznek. „Az javasoljuk, hogy a helyi TDM-ek számára a képződő önkormányzati ifa-bevételek és hozzájuk kapcsolódó költségvetési támogatások 15 százalékát, a térségi TDM-ek számára 10 százalékát, a régiós TDM-eknek ugyancsak tizedét rendeljék. Fontosnak tartjuk azt is, hogy lehetőség szerint minden év januárjában rögzítsék a turisztikai célokra

Turisták hűvös napra a Balatonnál: de kérdéses, hogy az idegenforgalmi adót ki és milyen célra használhatja

rendelkezésre álló forrásokat, hogy a turizmus sikeres promócióját időben el tudják végezni” – közölte az MSZÉSZ. Arra is felhívták a figyelmet, hogy az ifa felhasználásának szabályozása – bár két kísérletet már tettek rá – még mindig túl általános, azaz az önkormányzatoknak továbbra is lehetőségük van arra, hogy az ifát, annak költségvetési kiegészítését ne csak turisztikai célra használják. A budapesti kerületek például tavaly októberben döntöttek úgy, hogy egységesítik az ifa kivetési gyakorlatát. A 4

Szállásdíjbevételek

(kereskedelmi szálláshelyek, bruttó, millió forint)

	külföldiek	belföldiek
2008	87 179	52 904
2009	77 414	51 671
2010	78 573	48 327
2011	86 465	49 118
2012*	4 861	2 737
2012**	4 226	2 670

* JANUÁR
** FEBRUÁR

HIRAGY LSI

százalékos adómérték egyenget, vagyis egyszázalékos egy közös marketingalap létrehozására fordítják. Ennek összege a 2011-es számokból kiindulva 700 millió forint, ezt a Magyar Turizmus Zrt., illetve az állam kiegészítéssel ugyanekkora összeggel, vagyis egy 1,4 milliárd forintos alap jöhet létre. Ennek felhasználására pedig egy közös TDM-et hoztak létre. Az egységesítés előtt az ifa Budapesten szinte kerületenként változó volt: hol tartózkodási idő után fizetették meg, vagyis naponta egy meghatározott összeg az adó – ez nagyjából 300-400 forint. Volt olyan kerület, ahol a szállásdíj meghatározott százalékát kellett kifizetni, ennek mértéke 2,95 és 4 százalék közötti. Böven akadt olyan kerület, ahol nem is szedték ifát.

A Magyar Beutaztatók Szövetsége (MABEUSZ) szívesen elragadtatva a készülő új törvénytől. Kifogásolta a szervezet, hogy a törvény a csak bejelentési kötelezettséggel rendelkező konferenciaszervezőkhöz hasonlóan

a beutaztatókéval megegyező jogosultságokat kíván adni a részben állami pénzből fenntartott TDM-eknek. Ez szerintük nem a versenysemlegesség irányába mutat. Kissé másként látja a dolgokat Hoffmann Henrik, a Balatoni Regionális TDM Szövetség elnöke, aki úgy látja: csak azon önkormányzatok kaphassanak ifa-támogatást az államtól, ha társulnak egy TDM-hez és átadják számukra az ifa-bevételeiket. „Ebből alulról felfelé építkezve, a törvénytervezettől eltérő százalékban finanszírozni lehetne a térségi és regionális TDM szinteket” – vélekedett Hoffmann Henrik. A Balatoni Fejlesztési Tanács szerint érthető a konfliktus a nonprofit vagy egyesületi TDM-ek és az önkormányzatok között a forrás elosztásáról. „Nem hiszem, hogy az önkormányzati ifa átadása egyedül segítene a helyzeten. A vállalkozók szállásdíjban be a közös munkába, ne viselkedjenek potyautasként, mert a települések gazdasági ereje fogyóban van” – mondta Bóka István, a BFT elnöke. A

készülő törvény a vendéglátást a turizmushoz kapcsolhatja, ami Kovács László, a Magyar Vendéglátók Ipartestülete elnöke szerint az iparág tisztulását biztosíthatja. Tudni kell, hogy az ágazatban 156 ezer ember dolgozik, több mint 17 ezer vállalkozásban, melyből csak pár száz esik nagyvállalat kategóriába. A kis- és középvállalkozások az élőlíncen terhelő magas járulékok, valamint az adók és a túlbujárázó adminisztráció miatt a szürke zónába kénytelenek menekülni. A jogszabály csúszásának a feketeszek szervezői is örülhetnek. Becsült adatok szerint például csak Borsod-Abaúj-Zemplén megyében az autóbusszos utak 30 százalékát szervezik feketén. Az ellenőrzés hatékonyságát fokozandó a bírság tételeit is jelentősen emelnék, az eddigi 100 ezer forintos maximumról akár 5-10 millió forintra. Két előírás csak 2018 elején lép hatályba. Az egyik a szálláshelyek, a másik a közfürdők minősítésével kapcsolatos. Ezeket akkortól védjeggyel kellene minősíteni.